

Jeg tror atter heller ikke, at det ærede Medlem har Ret, naar han mener, at det er Alderdomsunderstøttelsen, som lokker Folk herover, navnlig fra vort Naboland Sverige. Jeg tror ikke, at man drager til et andet Land — det er allerede fremhævet —, fordi man venter, at man i sin høje Alderdom kan faa den ikke overmaade betydelige Understøttelse, som Alderdomsunderstøttelsesloven hjemler. Jeg tror, at naar Folk drager bort fra deres Land i de unge Aar, saa har de fleste af dem ligesom Folk i Landet selv den Opfattelse, at det, det gælder om at tilstræbe, er at skabe sig en Stilling, som kan gøre dem selvhjulpne ogsaa i Alderdommen. Derfor tror jeg heller ikke, at det vil gøre nogen Forskel i Indvandringen til Danmark, naar nu den svenske Alderdomspensionslov kommer til at virke. Der er jo indført en svensk Alderdomspensionslov, medens Norge og Sverige ganske vist begge har tumlet med Folkeforsikringsproblemet, men ladet det ligge. Det vil jo imidlertid senere vise sig, hvilken Indfyldelse dette vil faa.

Jeg tror, at det er andre Forhold, som medfører Indvandringen. Maaske er de *økonomiske* Arbejdsvilkaar her i Landet af en saadan Art, at de drager Folk til. Det er muligt. Men desuden er det heller ikke besynderligt, naar der ligger en stor By paa den ene Side af det Sund, som skiller Danmark fra Sverige, at den uvilkaarlig kommer til at drage mange flere til sig end den mindre By, som ligger paa den anden Side af Sundet. Det er jo en given Forklaring, at mange søger hen til den store By i Haab om, at der der tilbydes sig lettere Lejlighed for dem til at faa Arbejde end der, hvor de tidligere har været. Min Hovedindvending mod det ærede Medlems Argumentation er imidlertid denne, at det, han beskæftiger sig med, er Indvandringsforholdene, og hvis han ønsker at forandre dem, maatte han rette sine Bestræbelser paa andre Omraader end dem, der omhandles her i Indfødsretsloven. Jeg vil dog gerne sige, at jeg ikke tror, at jeg vil kunne være det ærede Medlem følgagtig, hvis han vil søge at iværksætte sine Bestræbelser i Retning af en Immigrationslov. Jeg vilde ogsaa beklage, hvis det høje Ting vilde slaa ind paa en anden Kurs end den, det har fulgt hidtil paa dette Omraade, og der er jo noget af en Kursforandring i det ærede Medlems Tale i Aar. Jeg vilde i alt Fald foretrække, at vi fortsatte den Udvikling med Hensyn til Indfødsrets-

meddelelsen, som i de senere Aar er fulgt, og som kun er en Regulering efter en Række Aars Forløb af et faktisk tilstedeværende Forhold. Indvandringen har medført, at der findes Mænd og Kvinder, som ønsker at blive her i Landet, og naar vi stiller de Betingelser, vi som Regel her gennemfører, saa ser jeg ikke, hvorfor vi skulde nægte dem at blive her som Danske.

Det ærede Udvalg har til Overvejelse opstillet en Oversigt over, hvilke Forholdsregler der kunde tages for dog i nogen Grad at begrænse det store Antal Ansøgere. Uden at komme ind paa en Drøftelse i Enkelthederne af de 5 Punkter, som her er opstillede, skal jeg kun om et enkelt af dem sige et Par Ord. Under Punkt 4 nævner Udvalget som noget, der burde overvejes, at der kunde kræves et vist Tidsrum efter Indfødsrettens Meddelelse, inden vedkommende kunde faa Alderdomshjælp. Hvis man vedtog en saadan Bestemmelse, tror jeg, der vilde begaas megen Uretfærdighed. Ærede Medlemmer vil af Betænkningen, som jeg tidligere har henvist til, se, hvor længe mange har opholdt sig her i Landet, før de søger Indfødsret. Der er 136, som har opholdt sig her i over 30 Aar. De kommer maaske og søger Indfødsret i det Øjeblik, da deres Aldersberettigelse til Alderdomsunderstøttelse indtræder, og naar de ikke har søgt Indfødsretten før, er det maaske ikke, fordi de ikke har haft den faste Hensigt at ville blive her i Landet, men fordi de ikke tidligere er blevet opmærksomme paa, at Indfødsretten er nødvendig, for at de kan indtræde i denne Rettighed. Det vilde forekomme mig at være haardt, om man sagde til en saadan gammel Mand eller Kvinde, som i øvrigt har levet et Liv her i Landet i over 30 Aar, som vilde berettigede vedkommende til Alderdomsunderstøttelse: Ja, nu meddeler vi dig Indfødsretten, men der maa da først hengaa flere Aar, før du kan faa Alderdomsunderstøttelse. En saadan skarp Regel vilde ogsaa være vanskelig af andre Grunde. De, der søger Indfødsret, er jo ikke udelukkende Udlændinge, men ogsaa Folk, hvis Nationalitet utvivlsom er dansk, men som af en eller anden særlig Grund har mistet den, Kvinder f. Eks., som har været gifte med Udlændinge, og som derved har mistet deres Indfødsret, eller Børn, som er fødte under deres Forældres faste Ophold i Ulandet, men som faktisk er Danske ligesom deres Forældre og aldrig har tænkt at ville være andet end Danske. Hvis saadanne ikke har modtaget Indfødsretten i rette